

Autorem statuetki *Artifex* jest rzeźbiarz profesor Grzegorz Kowalski

2003

Prof. Grzegorz JANCZEWSKI – Polska
 Prof. Eugene B. KERN – USA
 Prof. Valerie J. LUND – W. Brytania
 Prof. Heinz STAMMBERGER – Austria

2005

Prof. Gilbert J. NOLST TRENTÉ – Holandia

2007

Prof. Benoît LENGELÉ – Belgia
 Dr. John F. PALLANCH – USA

2011

Prof. Maria SIEMIONOW – USA

2014

Prof. David W. KENNEDY – USA
 Prof. Adam MACIEJEWSKI – Polska
 Prof. Gerhard RETTINGER – Niemcy
 Prof. Simion J. ZINREICH – USA

2015

Prof. Christian GUILLEMINAULT – USA
 Prof. Daniel SIMMEN – Szwajcaria

2016

American Rhinologic Society

2019

Prof. Karl HÖRMANN – Niemcy
 Prof. Manuel BERNAL-SPREKELSEN – Hiszpania

2020

Prof. Paolo CASTELNUOVO – Włochy
 Dr. Peter J.F.M. LOHUIS – Holandia

2022

Dr Marcin STRABURZYŃSKI – Polska

LAUREACI GODNOŚCI ARTIFEX RHINOLOGIAE

AMERICAN RHINOLOGIC SOCIETY

Celem Amerykańskiego Towarzystwa Rynologicznego (ARS) jest służyć pacjentom i lekarzom, reprezentowanie i rozwijanie badań naukowych oraz etycznej praktyki rynologicznej. Jego misja brzmi: Promuj doskonałość w opiece nad pacjentami z zaburzeniami nosa, zatok i podstawy czaszki poprzez badania, edukację i rzecznictwo.

Początki ARS wiążą się z kursem poświęconym anatomicznemu i fizjologicznemu aspektom nosa, a także jego aspektom estetycznym. Przewodził go dr. Maurice H. Cottle w Illinois Masonic Hospital przy współpracy dr. Ralpha H. Riggsa, dr. Rolanda M. Loringa, dr. Jamesa Chessena i dr. George'a G. Fischera. W październiku 1954 roku podczas 7-dniowego kursu w Johns Hopkins Hospital dr. Ralph Riggs z Shreveport w Los Angeles ogłosił, że podjęto wstępne kroki prawne w celu założenia stowarzyszenia zajmującego się badaniem, studiowaniem i nauczaniem wszystkich medycznych i chirurgicznych faz rynologii i powiązanych z nią nauk. Na tym spotkaniu wybrano pierwsze władze Amerykańskiego Towarzystwa Rynologicznego: M.H. Cottle MD prezes, R. Riggs, MD – wiceprezes, R. Loring, MD – sekretarz, George Fisher MD – skarbnik oraz Kenneth H. Hinderer, MD – przewodniczący.

Dr. Cottle kontynuował nauczanie na sponsorowanych przez ARS kursach podyplomowych aż do śmierci w 1981 r. Odegrał fundamentalną rolę przy powstaniu Europejskiego Towarzystwa Rynologicznego (ERS) i Międzynarodowego Towarzystwa Rynologicznego (IRS) w Kioto w Japonii w 1961 roku.

**Prof. Manuel
BERNAL-SPREKELSEN**
(Hiszpania)

Prof. M. Bernal-Sprekelsen po studiach medycznych w Niemczech i kilkuletniej pracy w St. Elisabeth Hospital przy Ruhr-University w Bochum wrócił w 1992 roku do Hiszpanii na stanowisko ordynatora Oddziału Laryngologicznego w Szpitalu Son Dureta w Palma de Mallorca, a następnie w 1998 roku ordynatora otolaryngologii w szpitalu uniwersyteckim w Barcelonie. Od 2000 roku profesor nadzwyczajny, a od roku 2007 profesor zwyczajny ORL, University of Barcelona Medical School.

Obecnie profesor zwyczajny na uniwersytecie w Walencji. Jest wybitnym specjalistą w dziedzinie otolaryngologii i chirurgii głowy i szyi. Jest członkiem honorowym licznych europejskich i międzynarodowych stowarzyszeń laryngologicznych i chirurgów głowy i szyi. ■

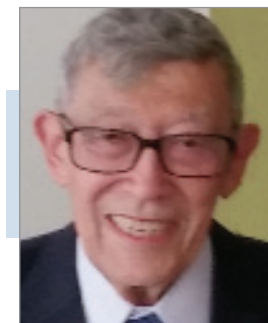
**Prof. Paolo
CASTELNUOVO**
(Włochy)

Prof. P. Castelnuovo swoje zainteresowania koncentruje głównie na endoskopowej chirurgii zatok i podstawy czaszki. Ma ogromne doświadczenie w leczeniu zmian zapalnych zatok przynosowych, a dzięki swoim umiejętnościom chirurgicznym specjalizuje się w leczeniu endoskopowym nowotworów zatok przynosowych i podstawy czaszki (wyciek płynu mózgowo-rdzeniowego, zmiany siodła i okołosiodłowe). Przeprowadził ponad 7000 operacji chirurgicznych, w tym ponad 500 poważnych operacji we współpracy z zespołem neurochirurgicznym.

W latach 80. kariera naukowa prof. Castelnuovo związana była z uniwersytetem w Pawii. W 2001 roku został profesorem na Wydziale Otolaryngologii Uniwersytetu Insubria w Varese

i kierownikiem Katedry Otolaryngologii, od 2006 roku jest profesorem zwyczajnym. Od 2014 roku pełni funkcję dyrektora Centrum Badawczego Chirurgii Głowy i Szyi (Head & Neck Surgery and Forensic Dissection Research Center DBSV University of Insubria).

Prof. Castelnuovo przeprowadził ponad 30 praktycznych kursów anatomicznej sekcji na całym świecie i wygłosił ponad 350 oficjalnych prezentacji i wykładów, w których upowszechnia nowoczesne metody chirurgii zatokowo-nosowej, diagnostyki i technik operacyjnych. ■

**Prof. Christian
GUILLEMINAULT**
(USA)
(1938-2019)

Prof. Ch. Guilleminault urodził się w Marsylii, we Francji. Ukończył medycynę na Uniwersytecie Paryskim oraz rezydenturę w dziedzinie psychiatrii i neurologii w szpitalach w Paryżu i Genewie. Odegrał fundamentalną rolę w tworzeniu nowego działu medycyny – medycyny snu. W 1970 roku założył we Francji jedno z pierwszych na świecie centrów leczenia zaburzeń oddychania podczas snu. W 1972 roku wyjechał do USA, aby na Uniwersytecie Stanforda kontynuować medyczną i naukową karierę. Został zastępcą dyrektora Kliniki Snu, która działała od 1964 roku. Profesorem mianowanym został w 1994 roku. To właśnie prof. Guilleminault stworzył i wprowadził do praktyki klinicznej termin *obstructive sleep apnea* – OSA (obturacyjny bezdech podczas snu – OBPS), w którym opisał zespół objawów występujących podczas epizodów zapadania się górnych dróg oddechowych w czasie snu i towarzyszące temu spadki saturacji oraz fragmentaryzacji snu. Wraz ze swoim bliskim współpracownikiem – profesorem Williamem Dementem – opracował wskaźnik bezdechów i słyceń oddechów (*apnea/hypopnea index* – AHI), który do dzisiaj jest używany w celu określania stopnia ciężkości zespołu OBPS.

Był współautorem ponad 700 publikacji na temat narkolepsji, bezdechów podczas snu, zespołu nagłej śmierci łóżeczkowej i chrapania. Był mentorem wielu lekarzy, naukowców i studentów. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 72) ▶

**Prof. Karl
HÖRMANN**
(Niemcy)

Prof. K. Hörmann po studiach medycznych na uniwersytetach w Monachium, Wiedniu i Kilonii zdał niemieckie i amerykańskie egzaminy państwowe w 1974 roku i uzyskał doktorat w 1974 roku na Uniwersytecie Ludwiga Maksymiliana (LMU) w Monachium. W 1982 roku zdobył specjalizację w dziedzinie chorób ucha, nosa i gardła w Szpitalu Uniwersyteckim Hamburg-Eppendorf (UKE), następnie habilitował się w 1985 roku. W 1987 roku został ordynatorem Kliniki Otorynolaryngologicznej Szpitala Uniwersyteckiego w Lubece, w 1989 roku – ordynatorem Kliniki Otorynolaryngologicznej w Szpitalu Uniwersyteckim w Kaiserslautern.

Od 1993 do 2017 roku był dyrektorem Kliniki Otorynolaryngologii, Chirurgii Głowy i Szyi Uniwersyteckiego Centrum Medycznego w Mannheim. W latach 1999–2013 był też prodziekanem Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Ruprechts-Karls w Heidelbergu. Od 2021 K. Hörmann jest dyrektorem medycznym Szpitala Heilig Geist w Bensheim, gdzie zorganizował nowy oddział laryngologiczny i stworzył pracownię snu.

Oprócz medycyny snu koncentruje się na multimodalnej terapii nowotworów głowy i szyi, implantacji ślimakowej i chirurgii plastycznej. ■

**Prof. Grzegorz
JANCZEWSKI**
(Polska)
(1935–2016)

Prof. G. Janczewski związany był z Kliniką Otolaryngologii AM w Warszawie, funkcję kierownika Kliniki pełnił od 1 października 1977 do 31 września 2003 roku. Profesorem nadzwyczajnym został

w 1982, a profesorem zwyczajnym – w 1988 roku. W latach 1987–1990 dziekan I Wydziału Lekarskiego, w latach 1987–1996 członek Senatu AM.

Prof. Janczewski był promotorem 16 prac doktorskich, opiekunem 10 przewodów habilitacyjnych, recenzentem 49 prac doktorskich i 20 habilitacyjnych oraz 18 wniosków o przyznanie tytułu naukowego profesora nauk medycznych. W czasie kadencji profesora jako kierownika Kliniki 49 lekarzy uzyskało stopień doktora nauk medycznych, a 7 samodzielnych pracowników nauki otrzymało tytuł profesora nauk medycznych.

Opublikował sam lub jako współautor ponad 380 prac w językach polskim, angielskim, włoskim, niemieckim, litewskim i ukraińskim. Był współautorem 32 podręczników i monografii w dziedzinie medycyny klinicznej, a także redaktorem lub współredaktorem 14 książek lub podręczników z zakresu otorynolaryngologii. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 60)

**Prof. David W.
KENNEDY**
(USA)

Prof. D.W. Kennedy w 1972 roku ukończył Royal College of Surgeons w Irlandii. Po studiach wyjechał do USA, gdzie przez wiele lat pracował w Johns Hopkins University w Baltimore na Wydziale Otolaryngologii i Chirurgii Głowy i Szyi, następnie w Szpitalu Uniwersyteckim Penn Medicine w Filadelfii.

Zajmował się badaniami klinicznymi nad patogenezą zapalenia zatok przynosowych, wpływem przewlekłego zapalenia zatok przynosowych na jakość życia, problemem zajęcia kości w przewlekłym zapaleniu zatok przynosowych. Projektował oprzyrządowanie do endoskopowej chirurgii zatok, małoinwazyjnej chirurgii podstawy czaszki oraz śródoperacyjnej nawigacji chirurgicznej. ■

**Prof. Eugene B.
KERN
(USA)**

Prof. E.B. Kern jest emerytowanym profesorem otolaryngologii Szkoły Medycznej Mayo Clinic w Rochester (USA). Przez ponad 30 lat pełnił funkcję konsultanta w dziedzinie otolaryngologii w Mayo Clinic, był również członkiem jej zarządu. Wykształcenie medyczne zdobywał na uczelniach USA i Francji w latach 1959–1963 (Muhlenberg College, Allentown, USA; Sorbona, Paryż, Francja; Temple University, Filadelfia, USA). W roku 1968 uzyskał specjalizację z otolaryngologii. Tytuł Master of Surgery uzyskał w 1975 roku na Uniwersytecie Minnesoty w Minneapolis. Od samego początku kariery zawodowej jest związany z Mayo Clinic, w której pełnił funkcje zarówno kliniczne, jak i dydaktyczne.

Jest twórcą wzornika wykorzystywanego przy operacjach przysadki mózgowej oraz silikonowej protezy przegrody nosa.

Jego dorobek naukowy to ponad 200 publikacji, których tematyka często wykracza poza ramy uwielbianej przez niego rynologii. Za swoje osiągnięcia naukowe profesor Kern był wielokrotnie nagradzany, otrzymał między innymi: główną nagrodę Amerykańskiej Akademii Oftalmologii i Otolaryngologii za podstawową pracę badawczą w otolaryngologii, nagrodę Benjamina Schustera za pracę badawczą, trzykrotnie honorową nagrodę Maurice'a Cottle'a, nagrodę Maurice'a Cottle'a w dziedzinie rynologii, główną nagrodę Amerykańskiej Akademii Oftalmologii i Otolaryngologii za kliniczną pracę badawczą i wiele innych. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 25)

**Prof. Benoît
LENDELÉ
(Belgia)**

Prof. B.G. Lengelé urodził się w Brukseli w 1962 roku. Studiował medycynę w Katolickim Uniwersytecie w Louvain. Wcześniej rozpoczął pracę naukową i w 1987 roku, kiedy kończył studia, był już autorem dwóch recenzowanych prac.

W roku 1989 rozpoczął specjalizację w zakresie chirurgii ogólnej oraz chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej w Szpitalu Saint-Luc w Brukseli pod opieką prof. R. Vanwijcka, a następnie prof. B. Devauchelle'a, kierownika Oddziału Chirurgii Twarzoczaszki Uniwersytetu w Amiens (Francja). Tytuł specjalisty w dziedzinie chirurgii plastycznej uzyskał w 1994 roku i w tym samym roku został członkiem Belgijskiej Szkoły Chirurgów Plastików oraz członkiem Europejskiego Komitetu ds. Chirurgii Rekonstrukcyjnej i Estetycznej.

Otrzymał tytuł doktora nauk medycznych w 1987 roku, w 1997 został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 2002 r. otrzymał tytuł profesora zwyczajnego i kierownika Wydziału Anatomii Eksperymentalnej (z Katedrą Anatomii, Histologii i Biologii Rozwojowej w Katolickim Uniwersytecie w Louvain.

W listopadzie 2005 roku wraz z B. Devauchelle i S. Testelin przeprowadził pierwszy w świecie przeszczep ludzkiej twarzy. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 25)

**Prof. Valerie J.
LUND**
(Wielka Brytania)

Prof. V.J. Lund, w latach 1995–2017 związana z Ear Institute w University College London, jest też honorowym konsultantem chirurgii laryngologicznej w Royal National Throat Nose and Ear Hospital, University College London.

Zajmuje się wszystkimi schorzeniami nosa i zatok przynosowych ze szczególnym uwzględnieniem guzów zatok przynosowych. Od wczesnych lat 80. jest zaangażowana w endoskopową chirurgię zatok przynosowych. Jej specjalizacja obejmuje zarówno otwartą chirurgię onkologiczną, jak i drobne interwencje minimalnie inwazyjnej chirurgii z wykorzystaniem najnowocześniejszych technologii. Wraz z zespołem opracowała techniki chirurgiczne w tej dziedzinie i odegrała znaczącą rolę w zwiększeniu wykorzystania endoskopowej chirurgii zatok na całym świecie.

Jej praca nad leczeniem endoskopowym m.in. raka zatok uratowała wielu pacjentów przed radykalną i szpecącą operacją.

Prof. Lund wniosła znaczny wkład w literaturę, publikując ponad 500 pozycji: 31 książek i monografii, 85 rozdziałów i ponad 300 recenzowanych artykułów. ■

**Prof. Adam
MACIEJEWSKI**
(Polska)

Prof. A. Maciejewski zawodowo związany jest z gliwickim Oddziałem Centrum Onkologii – Instytutem im. Marii Skłodowskiej-Curie. Użył specjalizację I stopnia (2000 r.) i II stopnia (2005 r.) w zakresie chirurgii ogólnej. Stopień naukowy doktora otrzymał w 2001, a habilitował się w 2008 roku na podstawie rozprawy nt.

„Ocena przydatności i skuteczności chirurgii rekonstrukcyjnej i mikronaczyniowej u chorych na zaawansowanego raka dolnego piętra twarzy naciekającego żuchwę”.

W 2013 roku otrzymał tytuł profesora nauk medycznych. W 2017 uzyskał kolejną specjalizację z chirurgii plastycznej.

W maju 2013 duży zespół lekarzy pod przewodnictwem prof. Maciejewskiego dokonał pierwszej w Polsce operacji przeszczepienia twarzy pobranej od zmarłego dawcy. Była to jednocześnie pierwsza na świecie operacja przeszczepu twarzy ratująca życie pacjenta. W grudniu 2013 zespół prof. Maciejewskiego dokonał drugiej, tym razem planowanej operacji przeszczepu twarzy.

11 kwietnia 2015 jego zespół przeprowadził pierwszy na świecie allogeniczny złożony przeszczep narządów szyi, obejmujący krtań, tchawicę, gardło, przełyk, tarczycę z przytarczycami, struktury mięśniowe oraz powłokę skórną przedniej ściany szyi. ■

**Prof. Gilbert J.
NOLST TRENITÉ**
(Holandia)

Prof. G.J. Nolst Trenité jest znanym na całym świecie autorytetem w dziedzinie chirurgii plastycznej nosa. Ma ponad trzydziestoletnie doświadczenie i wykonał tysiące operacji plastycznych nosa.

Kształcił się na Uniwersytecie w Amsterdamie i uzyskał certyfikat Międzynarodowej Federacji Towarzystw Chirurgii Plastycznej Twarzy. Był redaktorem „Rhinoplasty”, praktycznego przewodnika po funkcjonalnej i estetycznej chirurgii nosa.

Zaprojektował szereg narzędzi do plastyki nosa, które są sprzedawane na całym świecie. Opracował specjalną technikę chirurgiczną do rekonstrukcyjnej plastyki nosa u chorych na trąd.

Był gościem honorowym wielu międzynarodowych kursów i konferencji. Został członkiem honorowym węgierskich, południowoafrykańskich i belgijskich towarzystw laryngologicznych i otrzymał nagrodę Holenderskiego Towarzystwa Laryngologicznego. ■

**Prof. Gerhard
RETTINGER**
(Niemcy)

Prof. G. Rettinger, kierownik Kliniki Medycyny Uszu, Nosa i Gardła w Szpitalu Uniwersyteckim w Ulm, otrzymał tytuł doktora *Honoris Causa* Uniwersytetu Targu Mures (Rumunia).

Prof. Rettinger jest autorem i współautorem wielu publikacji, w szczególności wydanego w języku polskim podręcznika „Otolaryngologia. Chirurgia głowy i szyi”. ■

**Prof. Maria
SIEMIONOW**
(USA)

Prof. M. Siemionow ukończyła studia medyczne w Akademii Medycznej w Poznaniu (1974). Stopień naukowy doktora z mikrochirurgii uzyskała w 1985, habilitowała się w 1992 roku. W 2007 została mianowana profesorem zwyczajnym. Po emigracji do USA przebywała od 1985 roku na stypendium naukowym w Instytucie Christine Kleinert w Louisville w stanie Kentucky, gdzie specjalizowała się w zakresie chirurgii ręki. Od 1995 roku kierowała oddziałem chirurgii plastycznej i mikrochirurgii w Klinice Kolegium Medycyny w Cleveland w stanie Ohio; od 2005 była profesorem na tamtejszym wydziale chirurgicznym. Następnie pełniła funkcję dyrektora kształcenia mikrochirurgii na Uniwersytecie Illinois w Chicago.

W grudniu 2008 dokonała czwartej na świecie i pierwszej w USA udanej operacji przeszczepienia twarzy. W wyniku 22-godzinnej operacji ośmioosobowy zespół pod jej kierunkiem przeszczepił kobiecie będącej ofiarą postrzelania ok. 80% powierzchni twarzy pochodzącej od zmarłej dawczyni. ■

**Prof. Daniel
SIMMEN**
(Szwajcaria)

Prof. Simmen jest wykładowcą laryngologii, chirurgii głowy i szyi. Studiował medycynę na Uniwersytecie w Zurychu, a także kształcił się w zakresie laryngologii na oddziale w Zurychu, którego ówczesnym dyrektorem był prof. Ugo Fisch.

Przez wiele lat dr Simmen był kierownikiem Oddziału Rynologii i Chirurgii Plastycznej Twarzy w Klinice Uniwersyteckiej w Zurychu.

Jego głównym zainteresowaniem badawczym i klinicznym było chirurgiczne leczenie przewlekłego zapalenia błony śluzowej nosa i zatok przynosowych oraz chirurgia przynosowa podstawy czaszki. Drugim obszarem zainteresowania klinicznego była chirurgia plastyczna twarzy.

Od ponad dziesięciu lat prof. Simmen jest jednym z partnerów ORL-Zentrum w Hirslanden Clinic w Zurychu.

Zorganizował i prowadzi wiele kursów instruktażowych na całym świecie. Opublikował dwa wiodące podręczniki dotyczące endoskopowej chirurgii zatok (Thieme – Manual on Endoscopic Sinus and Skull Base Surgery) oraz wiele rozdziałów w książkach i recenzowanych artykułach z zakresu swojej specjalizacji. ■

**Prof. Heinz
STAMMBERGER**
(Austria)
(1946–2018)

Prof. H. Richard Stammberger był kierownikiem Kliniki Otolaryngologii Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Grazu (Austria) – uczelni, której był absolwentem (rocznik 1973). Egzamin specjalizacyjny w dziedzinie otolaryngologii złożył w 1980 roku. Był też specjalistą w dziedzinie

alergologii i histopatologii. W roku 1984 uzyskał tytuł doktora habilitowanego nauk medycznych, a już w 1988 – tytuł profesora.

W pracy naukowej zajmował się przewlekłym zapaleniem zatok i polipowatością nosa oraz problemami mykologicznymi w otolaryngologii. W swoim dorobku miał 230 opublikowanych prac naukowych, w tym rozdziały podręczników.

Wygłosił ponad 700 wykładów na całym świecie oraz prowadził ponad 100 kursów czynnościowej chirurgii endoskopowej zatok przynosowych (FESS) na wszystkich kontynentach. Od 1986 roku w Klinice Otolaryngologii Uniwersytetu w Grazu organizował kursy FESS.

W Szpitalu Uniwersyteckim w Grazu stworzył najbardziej opiniotwórczy na świecie ośrodek chirurgii endoskopowej zatok przynosowych.

Profesor Stammberger był recenzentem, członkiem komitetów redakcyjnych i współredaktorem wielu krajowych i międzynarodowych czasopism naukowych. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 70)

**Prof. Simion J.
ZINREICH
(USA)**

Prof. Zinreich jest emerytowanym profesorem radiologii w Klinice Otolaryngologii i Chirurgii Głowy i Szyi w światowej sławy Johns Hopkins University School of Medicine w Baltimore (USA), a także odnoszącym sukcesy przedsiębiorcą w branży medycznej.

Zawsze stojący na czele innowacji medycznych, dr. Zinreich był uznawany za pierwszego, który w 1984 roku rozpoczął obrazowanie 3D w neuroradiologii.

W 1991 roku wraz z Oddziałem Neurochirurgii w Johns Hopkins jako pierwszy w USA wprowadził klinicznie chirurgię sterowaną obrazem. ■

**Dr. Peter J.F.M.
LOHUIS
(Holandia)**

Dr. P.J.F.M. Lohuis jest chirurgiem w Oddziale Chirurgii Głowy i Szyi w Holenderskim Instytucie Onkologii – Szpitalu Antoniego van Leeuwenhoek w Amsterdamie oraz na Oddziale Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcji Twarzy grupy Lohuis Filipovic Medical i Kliniki Bergmana (Chorwacja).

Ukończył szkolenie chirurgiczne w zakresie otolaryngologii/chirurgii głowy i szyi w Medycznym Centrum Uniwersyteckim w Utrechcie, gdzie również uzyskał stopień doktora nauk medycznych. Ukończył dodatkowe szkolenie podyplomowe, obejmujące staż w chirurgii onkologicznej głowy i szyi, chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej twarzy oraz chirurgii i rekonstrukcji mikronaczyniowej głowy i szyi.

Jego CV obejmuje ponad 100 publikacji w recenzowanych czasopismach, kilka rozdziałów w książkach i dwa podręczniki. Jest recenzentem wielu czasopism naukowych.

Dr. Lohuis został uhonorowany wieloma wyróżnieniami w trakcie swojej kariery i pełnił funkcje w radzie dyrektorów Europejskiej Akademii Chirurgii Plastycznej Twarzy (EAFPS) oraz Międzynarodowej Federacji Towarzystw Chirurgii Plastycznej Twarzy (IFFPSS). Głównym obszarem jego zainteresowań jest ablacyjna chirurgia onkologiczna głowy i szyi, rekonstrukcyjna chirurgia onkologiczna głowy i szyi, nowotwory skóry i rekonstrukcja w nowotworach skóry oraz rehabilitacja porażenia nerwu twarzowego, plastyka nosa i rekonstrukcja nosa.

W 2020 roku zdał europejski egzamin Europejskiego Towarzystwa Badawczego i uzyskał tytuł somnologa. ■

**Dr. John F.
PALLANCH**
(USA)

Dr. J.F. Pallanch, w latach 1979–1983, jako rezydent w Mayo Clinic, szkolił się w dziedzinie otorynolaryngologii. W roku 1984 otrzymał tytuł specjalisty otorynolaryngologa.

W 2004 roku dr. Pallanch dołączył do oddziału otorynolaryngologii w Mayo Clinic jako rynolog.

Zaprojektował, napisał i prowadzi program nauczania rynologii dla rezydentów Mayo ENT. Dr. Pallanch wdrożył również pierwsze komputerowe testy elektronystagmograficzne w Mayo Clinic. Inicjował projekty badawcze i brał udział w pracach koleżeńskich z oddziałami alergologii, radiologii, medycyny snu, inżynierii biomedycznej, protetyki, okulistyki i pulmonologii.

Szczególną dziedziną zainteresowań dr. Pallancha była analiza trójwymiarowa tomografii wysokiej rozdzielczości, zwłaszcza w odniesieniu do diagnostyki rynologicznej, planowania operacyjnego czy analizy anatomii dróg oddechowych. ■

(Skrót z „Magazynu ORL” 25)

się z manifestacji rynologicznych w przebiegu ziarniniakowatości z zapaleniem naczyń. Obecnie jest asystentem w Katedrze Medycyny Rodzinnej i Chorób Zakaźnych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie oraz prezesem Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Wojewódzkiego Kolegium Lekarzy Rodzinnych w Polsce.

W 2018 roku ukończył studia podyplomowe Master of Headache Disorders na Uniwersytecie Rzymskim „La Sapienza” w ramach stypendium Europejskiej Federacji Bólów Głowy (EHF).

Dr Straburzyński wspiera Polskie Towarzystwo Rynologiczne w jego aktywności edukacyjnej. Brał czynny udział w organizacji wszystkich edycji RhinoForum.

Uhonorowanie dr. Straburzyńskiego nagrodą *Artifex Rhinologiae* podkreśla, jak ważne dla Polskiego Towarzystwa Rynologicznego jest zaangażowanie i wspólna praca z lekarzami różnych specjalności zainteresowanymi tematyką chorób nosa i zatok przynosowych. ■

opracowała dr Eliza Brożek-Mądry

**Dr Marcin
STRABURZYŃSKI**
(Polska)

Dr Straburzyński jest członkiem Polskiego Towarzystwa Rynologicznego od początku jego istnienia, a od 16 lat jest członkiem zarządu odpowiedzialnym za sprawy organizacyjne i finansowe.

Po ukończeniu studiów w Akademii Medycznej w Warszawie związany był z Katedrą i Zakładem Medycyny Rodzinnej WUM, gdzie doktoryzował